

BÀI HỌC 4

ĐƯỢC XUNG CÔNG BÌNH BỞI ĐỨC TIN

CÂU GÓC: *“Vì chúng ta kể rằng người ta được xưng công bình bởi đức tin, chớ không bởi việc làm theo luật pháp” (Rô-ma 3:28).*

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Rô-ma 3:19-28.*

Bây giờ chúng ta nói đến chủ đề căn bản của thư Rô-ma: được xưng công bình bởi đức tin (justification by faith). Sự được xưng công bình bởi đức tin nghĩa là được tuyên bố là sống trọn vẹn với Đức Chúa Trời qua đức tin. Sự dạy dỗ của Martin Luther về lẽ thật tuyệt vời này dẫn đến sự khởi đầu của các giáo hội Cải chánh (Protestant churches). Giáo hội Công giáo đã cố gắng ngăn chặn Luther. Năm 1520, Giáo hoàng Leo gửi một bức thư bày tỏ ông không công nhận Luther và các giáo lý của ông. Luther đốt bản sao của bức thư, vì ông không bao giờ từ bỏ đức tin của mình vào sự được xưng công bình bởi đức tin.

“Sự được xưng công bình bởi đức tin” hành động thế nào? Hãy tưởng tượng một kẻ phạm pháp đến trước một vị thẩm phán, và bị kết án tử hình. Nhưng một người thay thế xuất hiện và nhận tội của người phạm pháp như là tội của chính mình. Bây giờ phạm nhân (criminal) không còn có tội nữa vì đã chấp nhận sự thay thế đó. Vị thẩm phán coi phạm nhân như chưa bao giờ phạm luật pháp. Đó là vì người thay thế có một lý lịch hoàn hảo trong việc tuân giữ luật pháp, và dùng lý lịch đó để giải phóng phạm nhân.

Trong chương trình của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta, mỗi người chúng ta đều là phạm nhân (criminal). Đức Chúa Giê-su là Đấng Thay thế chúng ta. Ngài có một lý lịch hoàn hảo, và Ngài đứng ở trước tòa án trên trời thay cho chúng ta. Đời sống hoàn hảo của Ngài được chấp nhận thay cho chúng ta, vì thế chúng ta được coi như là làm đúng (made right) với Đức Chúa Trời. Không phải vì việc làm của chúng ta mà vì Đức Chúa Giê-su. Đời sống thánh thiện của Ngài trở thành của chúng ta khi bằng đức tin chúng ta chấp nhận đời sống đó.

VIỆC LÀM CỦA LUẬT PHÁP

Đọc Rô-ma 3:19, 20. Ở đây Phao-lô nói gì về luật pháp? Luật pháp làm gì, và không thể làm gì? Tại sao lẽ thật này về luật pháp rất quan trọng cho tất cả Cơ Đốc nhân để hiểu?

Sứ đồ Phao-lô dùng chữ “luật pháp” để chỉ về luật luân lý. Luật luân lý là Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời. Luật luân lý được áp dụng trong các sự xét đoán (judgements) và luật lệ (statutes). Luật lệ là các quy tắc (rules) và luật pháp (laws) được viết ra. Sự xét đoán và các luật lệ có những thí dụ cho thấy luật luân lý hữu ích trong đời sống hằng ngày như thế nào. Một phần khác của luật Cựu Ước là luật lễ nghi. Luật lễ nghi áp dụng cho việc dùng thú vật cho mục đích tôn giáo trong chương trình thờ phượng của người Do Thái. Vì vậy, đối với người Do Thái, tất cả các luật khác nhau này cùng nhau tạo thành *Torah*. Vì lý do đó, chúng ta có thể nghĩ đến tất cả những luật này như là chương trình của tôn giáo Do Thái.

“Ở dưới luật pháp” (Rô-ma 3:19) nghĩa là gì? Có nghĩa là ở dưới sự kiểm soát của quyền lực pháp lý của luật pháp. Luật pháp cho thấy những lỗi lầm và tội của con người trước mặt Đức Chúa Trời. Nhưng luật pháp không thể cất bỏ được tội lỗi. Điều luật pháp có thể làm là dẫn người có tội đi tìm một phương thuốc để cất đi tội lỗi đó.

Bây giờ, chúng ta hãy dùng ý tưởng về luật pháp ở sách Rô-ma. Ngày nay, chúng ta không còn giữ luật lễ nghi. Vì vậy, đối với chúng ta, luật pháp có nghĩa là luật luân lý. Luật pháp này không thể cứu chúng ta cũng như luật lễ nghi không thể cứu người Do Thái. Nhưng việc cứu tội nhân không phải là công việc của luật luân lý. Thay vào đó, mục đích của luật luân lý là cho thấy Đức Chúa Trời hoàn hảo, thánh thiện và tốt lành như thế nào. Và luật luân lý được dùng cho mọi người thấy họ thất bại trong việc bày tỏ sự tốt lành hoàn hảo của Đức Chúa Trời trong đời sống của họ.

Không phần nào của luật pháp sẽ làm cho một người được công bình với Đức Chúa Trời. Thật ra, luật pháp không bao giờ được đặt ra để làm điều đó. Mục đích của luật pháp là vạch ra những tội lỗi và dẫn chúng ta đến với Đấng Christ.

Luật pháp không thể cứu chúng ta khỏi cái bệnh tội lỗi. Thay vào đó, mục đích của luật pháp là cho chúng ta thấy nhu cầu để chữa bệnh, và người chữa bệnh đó là Đức Chúa Giê-su.

Bạn có lý lịch hoàn hảo về sự tuân giữ luật pháp không? Câu trả lời này nói gì với bạn về việc thật là vô ích để cố gắng cứu mình bằng sự giữ luật pháp?

QUYỀN LỰC CỨU RỖI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

“Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp” (Rô-ma 3:21). Câu này nghĩa là gì?

Sứ đồ Phao-lô nói về quyền lực cứu rỗi của Đức Chúa Trời hoặc sự công bình (righteousness). Sự công bình là quyền lực của Đức Chúa Trời để giúp chúng ta vâng giữ luật pháp Ngài. Phao-lô nói sự công bình này khác với sức mạnh của luật pháp. Sau đó, ông nói thêm về quyền lực cứu rỗi mới này. Trước hết, quyền lực đó được gọi là “sự công bình của Đức Chúa Trời.” Vì vậy, tên đó cho chúng ta biết đây là một sự công bình chỉ đến từ Đức Chúa Trời. Thứ hai, đó là sự công bình mà Đức Chúa Trời cung cấp. Và thứ ba, đó là sự công bình duy nhất Đức Chúa Trời chấp nhận như là quyền lực cứu rỗi thật.

Sự công bình (righteousness) này là cùng một quyền lực cứu rỗi mà Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ trong cuộc đời của Ngài trên trái đất này. Ngài ban quyền lực này cho tất cả những ai chấp nhận điều đó bằng đức tin. Chúng ta không nhận được quyền lực cứu rỗi hay sự công bình này vì chúng ta xứng đáng. Không, chúng ta nhận được quyền lực cứu rỗi tuyệt vời này bởi vì chúng ta cần. Đức Chúa Trời dùng quyền lực cứu rỗi này để khiến chúng ta được đúng với Ngài.

“Sự công bình nghĩa là sự vâng giữ luật pháp. Luật pháp đòi hỏi sự tuân thủ hoàn toàn từ tất cả mọi người. Nhưng con người không thể tự mình giữ luật pháp. Cách duy nhất người ta có thể làm được tất cả những gì luật pháp đòi hỏi là qua đức tin. Bằng đức tin, họ có thể đem đến Đức Chúa Trời sự tốt lành của Đấng Christ, và Ngài chấp nhận đời sống trọn vẹn của Đức Chúa Giê-su thay cho đời sống của tội nhân. Kết quả là, Đức Chúa Trời có thể chấp nhận linh hồn tin tưởng này như con của Ngài, và có thể tha thứ và làm cho người đó đúng [công bình] trước mặt Ngài. Đức Chúa Trời đối xử với tội nhân như thể họ là thánh, và yêu thương họ như Ngài yêu Con của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 367. Bạn có thể học thế nào để chấp nhận lễ thật tuyệt vời này cho chính mình? Đọc Rô-ma 3:22.

Đức tin vào Đức Chúa Giê-su Christ thì nhiều hơn là niềm tin vào một giáo lý, và hơn là chấp nhận những sự kiện về đời sống và sự chết của Đấng Christ là có thật. Thay vào đó, đức tin thật vào Đức Chúa Giê-su Christ nghĩa là chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi, Đấng Thay thế và Chúa của mình. Đức tin thật có nghĩa là chọn lối sống của Đức Chúa Giê-su, tin cậy Ngài và giữ Mười Điều Răn của Ngài.

ĐƯỢC ĐỨC CHÚA TRỜI CHẤP NHẬN

Phao-lô nói gì trong Rô-ma 3:24? “Sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Giê-su Christ” nghĩa là gì?

Câu này nói rằng chúng ta được xưng công bình nhờ ân điển Ngài. Ân điển là món quà của lòng thương xót, sự tha thứ và quyền lực trên tội lỗi của Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Vậy ý tưởng “nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình” nghĩa là gì? Câu “được xưng công bình” trong Rô-ma 3:24 đến từ tiếng Hy Lạp *dikaioo*. *Dikaioo* nghĩa là “làm cho một người đúng” [make right] với Đức Chúa Trời, cũng có thể được dịch là “được nên thánh”, “làm cho một người được thánh,” hay là “nghĩ đến một người như là thánh.” Chữ *dikaioo* có căn gốc từ tiếng Hy Lạp: (1) *dikaiosune*, có nghĩa “là thánh” (being holy) và (2) *dikaionoma*, có nghĩa là “vật thánh cần thiết”. Vậy, những chữ này cho chúng ta thấy mối liên hệ gần gũi giữa “làm trọn vẹn theo ý Đức Chúa Trời” và “được nên thánh.” Nói cách khác “làm đúng theo ý Đức Chúa Trời” (being made right with God) là sự được xưng công bình (justification). Và “được nên thánh” (being made holy) là sự công bình (righteousness). Một số bản dịch Kinh Thánh không cho thấy rõ ràng sự liên hệ này giữa việc làm đúng theo ý Đức Chúa Trời và được nên thánh. Nhưng Phao-lô muốn chúng ta hiểu rằng được làm đúng theo ý Đức Chúa Trời khi Ngài nói chúng ta là thánh.

Trước khi được xưng công chính với Đức Chúa Trời thì chúng ta đầy tội lỗi, và kết quả là chúng ta không được Ngài chấp nhận. Nhưng sau khi được làm đúng, thì Đức Chúa Trời nghĩ chúng ta là thánh và chấp nhận chúng ta.

Được công bình và được nên thánh chỉ xảy ra nhờ ân điển. Ân điển là món quà của Đức Chúa Trời về lòng thương xót, sự tha thứ và quyền lực trên tội lỗi. Bây giờ, hãy tưởng tượng một tội nhân chấp nhận món quà của Ngài và quay lại với Ngài để được cứu. Sau đó, ân điển cho phép người đó được coi là thánh. Nhưng chúng ta không thể làm gì để nhận được ân điển vì chúng ta không xứng đáng. Sự tốt lành của chúng ta không thể làm cho chúng ta đúng với Đức Chúa Trời. Thay vào đó, chúng ta nhận được ân điển vì nhu cầu rất lớn của mình. Vì chúng ta bất lực để tự cứu mình, vì vậy chúng ta được xưng công bình với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su, vì Ngài đã trả giá để giải phóng chúng ta.

Được công bình xảy ra ngay lập tức. Vì vậy, trong một giây phút, người có tội không là thánh hoặc không được Đức Chúa Trời chấp nhận. Nhưng trong giây phút kế tiếp, người đó được công bình và được là thánh.

Bây giờ hãy tưởng tượng trong một khoảnh khắc có một người rời bỏ Đức Chúa Trời nhưng lại quay về với Ngài. Lúc đó đời sống công bình được lập lại. Đời sống công bình xảy ra mỗi ngày trong đời sống Cơ Đốc nhân. Đó là một kinh nghiệm được lập đi lập lại.

ĐỜI SỐNG THÁNH THIỆN CỦA Đấng CHRIST

Trong Rô-ma 3:25, sứ đồ Phao-lô giải nghĩa thêm về Phúc âm là Đức Chúa Giê-su đã chết để cứu. Ông nói, “Đức Chúa Trời đã lập Đấng Christ làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy.” “Của lễ chuộc tội” đến từ tiếng Hy Lạp *hilasterion*. *Hilasterion* chỉ được thấy trong Rô-ma 3:25 và Hê-bơ-rơ 9:5. Trong Rô-ma 3:25, *hilasterion* được dùng để có nghĩa là sự ban cho của Đức Chúa Trời để làm cho chúng ta đúng với Ngài và để cứu chúng ta qua Đấng Christ. Nhưng trong Hê-bơ-rơ 9:5, *hilasterion* được dịch là “nơi chuộc tội” hoặc “ở nơi mà tội lỗi được trả cho.” Nắp thi ân được thấy trong đền thánh thời Cựu Ước. Đền thánh là nơi thờ phượng Đức Chúa Trời. Và nắp thi ân là một biểu tượng chỉ về sự chết của Đấng Christ và lời hứa của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta. Vì vậy, *hilasterion*, hoặc “cửa lễ”, trong Rô-ma 3:25 dường như nói rằng tất cả những gì đã hứa bên nắp thi ân thì được thể hiện trong sự chết của Đấng Christ cho chúng ta trên thập tự giá. Vì qua sự chết của Ngài, Đức Chúa Giê-su đã trở thành Con Đường để cứu chúng ta. Vì vậy, câu này có nghĩa là Đức Chúa Trời đã làm tất cả những gì cần thiết để cứu chúng ta.

Rô-ma 3:25 cũng nói rằng Đức Chúa Trời “đã bỏ qua các tội phạm trước kia” cho những người sống trước thời Đức Chúa Giê-su. Tội lỗi của chúng ta ngăn cản Ngài chấp nhận chúng ta. Chúng ta không thể làm gì để cất bỏ tội lỗi của mình, nhưng Đức Chúa Trời đã có phương pháp để cất đi tội lỗi của chúng ta. Cách đó là qua đức tin trong huyết của Đấng Christ.

Một số Kinh Thánh dịch các chữ “bỏ qua” là “ân xá”. Cả hai chữ đều xuất phát từ tiếng Hy Lạp *paresis*. *Paresis* có nghĩa là “vượt qua” hay “đi ngang qua.” Bây giờ, “vượt qua” không có nghĩa là Chúa không chú ý đến tội lỗi của chúng ta. Thay vào đó, Đức Chúa Trời có thể bỏ qua những tội lỗi trong quá khứ. Tại sao? Vì sự chết của Đấng Christ đã trả hết nợ cho tất cả tội lỗi. Vì vậy, những người tin vào quyền lực của huyết Đức Chúa Giê-su thì tội lỗi của họ có thể được cất đi.

Sứ đồ Phao-lô bày tỏ lẽ thật quan trọng nào trong Rô-ma 3:26, 27?

Thập tự giá cho phép Đức Chúa Trời gọi những kẻ có tội là thánh, và cho phép Ngài được coi là đúng và công bằng trước những người mà Ngài đã tạo nên ở những thế giới khác không bao giờ phạm tội. Vì vậy, Sa-tan không thể lên án Đức Chúa Trời là bất công. Thập tự giá chứng minh là Sa-tan sai.

Chắc chắn Sa-tan nghĩ rằng Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt nhân loại sau khi họ phạm tội. Thay vào đó, Ngài đã sai Đức Chúa Giê-su để cứu họ. Điều đó nói với chúng ta về Đức Chúa Trời thế nào?

“KHÔNG ĐƯỢC CỨU BỞI VIỆC LÀM THEO LUẬT PHÁP”

Rô-ma 3:28 nói rõ ràng rằng “người ta được xưng công bình bởi đức tin, chớ không bởi việc làm theo luật pháp.” Nhưng câu này có nghĩa là chúng ta không cần giữ luật pháp hay sao? Hãy đưa lý do cho câu trả lời của bạn.

Để được rõ ràng, “luật pháp” mà Phao-lô nói trong Rô-ma 3:28 có nghĩa là tất cả các luật của Cựu Ước. Bây giờ hãy tưởng tượng một người Do Thái đã cố gắng hết sức để giữ tất cả những luật đó. Cuối cùng, sự vắng phục của người đó sẽ không đem lại sự gì khác biệt. Tại sao? Bởi vì người đó không thể sống đúng theo ý Đức Chúa Trời nếu không chấp nhận Đức Chúa Giê-su làm Đấng Mê-si. Ngài đã chọn Đấng Mê-si để cất đi tội lỗi của chúng ta.

Rô-ma 3:28 là cách Phao-lô nói rằng nhờ Đấng Mê-si mà chúng ta được cứu chỉ bởi đức tin, chúng ta không có gì để khoe khoang. Bây giờ nếu chúng ta có thể sống đúng theo ý Đức Chúa Trời bằng việc làm tốt thì sao? Lúc đó chúng ta có thể khoe khoang. Nhưng chúng ta được sống đúng (made right) theo ý Đức Chúa Trời qua đức tin nơi Đức Chúa Giê-su. Vì vậy, tất cả những lời khen ngợi đều thuộc về Đức Chúa Trời. Chỉ một mình Ngài làm cho kẻ có tội được xưng công bình với Ngài.

Ellen G. White có một câu trả lời thú vị cho câu hỏi “Được xưng công bình với Đức Chúa Trời nghĩa là gì?” Bà viết, “Đó là công việc của Đức Chúa Trời là đặt sự vinh hiển của con người trong bụi đất. Ngài làm cho người ta những gì mà con người không có quyền lực để tự làm cho mình.” - *Phòng trích Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, tr. 456.

Sự giữ luật pháp không thể cất bỏ những tội lỗi trong quá khứ. Được xưng công bình trước Đức Chúa Trời không phải là điều chúng ta có thể đạt được. Chúng ta nhận được điều đó chỉ bởi đức tin vào sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá. Vì vậy, chúng ta có thể nói rằng việc vâng giữ luật pháp không liên quan gì đến việc làm công chính. Được trọn vẹn với Đức Chúa Trời bởi đức tin có nghĩa là chúng ta được xưng công bình - hoặc sống đúng theo Thánh ý - mà không phải làm bất cứ điều gì để nhận được món quà đó, và cũng không có gì trong chúng ta làm cho chúng ta xứng đáng với món quà đó.

Nhưng nhiều Cơ Đốc nhân đã hiểu sai lời của Phao-lô trong Rô-ma 3:28. Họ coi việc giữ Mười Điều Răn là hơi quan trọng. Nhưng họ lại nói tất cả những gì mọi người cần phải làm để được cứu là tin. Nói như vậy là họ đã hoàn toàn đọc sai những lời của Phao-lô. Trong Rô-ma và những nơi khác trong Kinh Thánh, Phao-lô coi rất trọng việc tuân giữ Mười Điều Răn. Đức Chúa Giê-su cũng thế. Gia-cơ và Giăng cũng vậy (Ma-thi-ơ 19:17, Rô-ma 2:13, Gia-cơ 2:10, 11, Khải huyền 14:12). Đúng, vâng giữ luật pháp không làm cho chúng ta được xưng công bình với Đức Chúa Trời. Nhưng điều mà Phao-lô muốn nói là người nào đã được xưng công bình với Đức Chúa Trời sẽ giữ luật pháp Ngài. Thật ra, đó là người duy nhất có thể giữ luật pháp.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Luật pháp không thể cất đi hình phạt của tội lỗi. Thay vào đó, luật pháp vạch ra tội lỗi của tội nhân. Nhưng Đấng Christ hứa sẽ tha thứ cho tất cả những ai từ bỏ tội lỗi. Họ phải tin vào lòng thương xót của Ngài. Tình yêu của Đức Chúa Trời được ban cho cách miễn phí cho những người tin Chúa và đau buồn về tội lỗi của mình. Dấu vết tội lỗi trên linh hồn được rửa sạch chỉ nhờ huyết của Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá. Đức Chúa Giê-su thì ngang hàng với Đức Chúa Cha, nhưng Ngài đã chết vì chúng ta. Công việc của Đấng Christ bao gồm đời sống, sự thống khổ, sự chết, và hành động của Ngài như là Đấng trung gian giữa chúng ta với Đức Chúa Trời. Tất cả những công việc này đều đem lại sự ca ngợi và tôn vinh vĩ đại cho luật pháp.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 371.

“Bản tính của Đấng Christ thay thế cho bản tính của bạn, và bạn được chấp nhận trước mặt Đức Chúa Trời như thể bạn chưa bao giờ phạm tội.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 62.

“Phao-lô nói rằng chúng ta ‘không được cứu bởi việc làm theo luật pháp’ (Rô-ma 3:28). Thay vào đó, Phao-lô nói rằng các tín đồ ‘được xưng công bình bởi đức tin.’ Xin lưu ý, Phao-lô không nói ‘việc làm của đức tin hay ân điển của họ.’ Vì, người làm việc lành không tin rằng làm việc đó khiến họ được sự công bình với Đức Chúa Trời. Nhưng trong khi làm việc đó, họ muốn được sự công bình với Đức Chúa Trời bởi đức tin. Bây giờ, điều Phao-lô muốn nói về ‘việc làm theo luật pháp’ là những việc mà một số người làm để được sự công bình với Đức Chúa Trời. Những người này cảm thấy họ là thánh vì những việc họ làm. Họ không muốn Đức Chúa Trời làm họ nên thánh. Thay vào đó, họ muốn khoe rằng họ được nên thánh nhờ những việc làm của họ.” – Phỏng trích Martin Luther, *Commentary on Romans* tr. 80.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc lại các câu Kinh Thánh trong tuần này. Hãy viết một đoạn giải thích những câu này có ý nghĩa gì đối với bạn, rồi chia sẻ với lớp học.
2. Đọc lời trích dẫn của Martin Luther. Tại sao lẽ thật được xưng công bình với Đức Chúa Trời đã hướng dẫn ông làm những gì ông đã làm? Tại sao những điều ông nói rất quan trọng đối với chúng ta ngày nay?
3. Ngày nay, chúng ta là “sở hữu” thế nào những lẽ thật tuyệt vời mà sứ đồ Phao-lô và Martin Luther đã dạy? Những lẽ thật này bao gồm niềm tin rằng chúng ta được xưng công bình với Đức Chúa Trời và được cứu bởi sự yêu thương của Ngài chỉ bởi đức tin mà thôi.